

[Severin Hansen.]

ikke får solgt, skal ises og muligvis næste dag eksporteres, fordi tilførslerne til det københavnske fiskemarked har været større end forbruget. Det er ganske vist idyllisk at se mågerne flokkes om kasserne dernede og tage sig en bid engang imellem, men det er ikke altid, de tager; sommetider lægger de også noget, og det er meget utaltalende, når de taber en sådan klat ned på en fisk, som husmoderen er i færd med at få pakket ind.

Den højtærede fiskeriminister nævnte de forhandlinger, der var i gang om dette spørgsmål, men jeg vil gå lidt videre og spørge den højtærede fiskeriminister: Har man nogen mening om, hvor langt der egentlig er tilbage i hele denne sag? for jeg synes egentlig, at nu har vi talt om det spørgsmål længe nok, nu er det en kendsgerning, at man må flytte Københavns fiskemarked, modernisere det, så det i det mindste er overdækket for sol og regn.

Hvad selve lovforslagets enkeltheder angår, må man sige, at disse statslån giver gode vilkår for låntagerne, idet de kan ydes som sekundære lån til 4½ pct. rente med en afdragsperiode på indtil 15 år, de samme vilkår, som Kongeriget Danmarks Fiskeribank tilbyder. Lånene kan tilbydes i stor udstrækning, og som nævnt i § 1, stk. 2, har de til hovedformål at fremme kvaliteten af dansk fisk både ude og hjemme. Selvom vor fiskeindustri i øjeblikket er meget moderne, vil udviklingen stadig fortsætte i retning af udvidelser og modernisering. Man finder endnu ude i landet utidsvarende opbevaringsrum for is; jeg tænker her særlig på naturis, som man dog efterhånden mere og mere går bort fra til fordel for kunstis. Til modernisering af sådanne fryseanlæg, som vi må tillægge meget stor betydning, vil der ifølge lovforslaget kunne ydes lån. Også transportmidler er nævnt i lovforslaget, og jeg synes, det er udmærket, for hvis vi i højere grad end hidtil skal have fisken ud til forbrugerne fra fiskepladserne i afsidesliggende egne, vil særlige til formålet indrettede transportbiler være af største betydning.

Jeg vil på mit partis vegne udtale det ønske, at den 1 mill. kr., der her er stillet til rådighed, må blive brugt indenfor finansåret 1949—50, idet dette vil betyde, at der kan finansieres forbedringer, nyanskaffelser og nyanlæg til omkring 4 mill. kr., hvilket fremtidig vil have den allerstørste betydning for afsætningsforhold og kvalitet.

Spørgsmål om lånene iøvrigt samt om, til hvilke formål de kan ydes, vil som nævnt

i § 4 blive afgjort i et udvalg i samråd med finansministeren. Alle parter er repræsenteret her, og hvad man må lægge megen vægt på, hvor det drejer sig om egentlig tekniske anlæg, er, at udvalget kan supplere sig med en mere sagkyndig repræsentation, f. eks. fra fiskerilaboratoriet.

Med disse bemærkninger skal jeg på mit partis vegne anbefale lovforslaget til velvillig behandling i det høje ting.

Jens Jensen: Det foreliggende lovforslag omfatter et område, der tidligere i henseende til finansiering har været betjent igennem de almindelige pengeinstitutter og ved private midler. Statsfinansiering har hidtil ikke været nødvendig på dette område; således har man vel lov til at skønne, for ellers havde spørgsmålet vel været rejst længe før. Der ydes på mange forskellige områder statsstøtte til forskellige formål; mange af disse kan være nyttige, andre måske knap så nyttige. Jeg ville have foretrukket, at de virksomheder, der har tilknytning til fiskerierhvervet, såvel som fiskeriet havde kunnet løse opgaven selv med hensyn til finansiering, modernisering og rationalisering. Den almindelige opfattelse mand og mand imellem går vel nærmest ud på, at fiskeriet og de virksomheder, som har tilknytning til dette erhverv, under krigen og i tiden efter har haft ret pæne indtjeningsmuligheder; det hævdes jo fra forskellig side, at der er indtjent betydelige beløb. Det overrasker derfor lidt, at det allerede på nuværende tidspunkt skal være nødvendigt at sætte ind fra lovgivningsmagts side for at løse den opgave, der her er tale om. Imidlertid, jeg indrømmer, at pengemarkedet ligger meget stramt i øjeblikket.

Formålet omfang synes jeg det må være meget vanskeligt at bedømme og skønne over; jeg ved ikke, om den højtærede minister ser sig i stand til ved sagens behandling her i tinget at fremkomme med et nogenlunde skøn i så henseende. Jeg ville sætte pris på at få noget at vide, om man i ministeriet — eventuelt i forbindelse med de to hovedorganisationer, henholdsvis Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening, samt de øvrige erhverv, der falder ind under loven — har undersøgt denne sag. Jeg kan ikke frigøre mig for den opfattelse, at lovforslagets gennemførelse kan få vidtrækkende konsekvenser. De frie erhverv indenfor en hvilken som helst branche vil jo efter forslaget gennemførelse med fuld ret kunne kræve tilsvarende vilkår, og hvis det skulle blive tilfældet, vil vi